

epigono Perianto de la ina organo de la muskoj.

Epigrafo. 1 Mallonga surskribo, metita sur konstruaĵo por indiki ĝian destinon, daton ktp. 2 Devizo (Kp SENTENCO, MOTO).

Epigramo. Mallonga versareto esprimanta satiran kritikon.

epikarpo Ekstera parto de la perikarpo. Vd ENDOKARPO, MEZOKARPO, PERIKARPO.

epikura Z. Rilatanta la doktrinon de la greka filozofo Epikuro. ~ano. Adepto de ~ismo (precipe laŭ la 2-a senco). ~ismo. 1 Doktrino de Epikuro, ke feliĉo konsistas en sendezireco. 2 Doktrino, false atribuita al Epikuro, ke la feliĉo estas ĝui la voluptojn de la vivo; ŝatado de nuraj korpaj ĝuoj.

Epilepsio. Malsano karakterizata de la perdo je l' konscio k de konvulsioj.

epilobio G. de enoteracoj (*epilobium*).

Epilogo Fina parto de verko, malo de prologo.

epiornito Granda fosilia birdo, simila al struto k vivinta en Madagaskaro.

* **Episkopo.** 1 Katolika diocezeŝto. 2 Anglikana diocezeŝto. 3 Greka eparĥiestro. ~ujo, ~lando. Eklezia distrikto regata de episkopo. Ĉef~o. Ĉefo de ~oj de iu provinco aŭ lando.

epistolo Z 1 Beletra versa letero: la ~oj de Horacio. 2 Apostola letero en la Nova Testamento.

epistrofo Nomo de la dua kola vertebro, havanta vertikalan apofizon k sur kiu turniĝas kranio.

epitafio Z. Tomba surskribo.

epitelio Ĉelaĵo, kiu surkovras la suprajn de mukozoj.

Epiteto. (G) Adjektivo, aldonata senpere al substantivo, por ĝin kvalitiĝi: bela homo, granda domo. Kp PREDIKATO.

epitomo Z. Resumo, mallongigo de lerneja libro.

Epizodo. 1 Akcesora agado, ne streĉe ligita kun la ĉefa temo, en rakonto aŭ poemo: la ses lastaj libroj de Eneido estas plenaj je ~oj. 2 Aparta kurioza fakto en historia aŭ grava okazintaĵo:

~oj de kongreso; kortuŝa ~o de la Revolucio (Kp INCIDENTO). ~a Malĉefa, akcesora: ~a rolo, tasko, okazaĵo.

epizootio Z Epidemia malsano ĉe animaloj: ĉiu animala speco havas siajn ~ojn.

* **Epoko.** 1 Jararo prezentanta gravan momenton en la historio. 2 Jararo prezentanta apartan propran karakteron: antaŭhistoria ~o; mez~o (inter la moderna k antikva ~oj). ~faranta. Historio aparte grava: la eltrovo de la presarto estas ~faranta momento en la homa historio.

* **Epoletio.** Militista sursultra ornamajo, ordinarne montranta la rangon.

Epopoeo Longa versa rakonto pri herooj: Iliado, Eneido, Rolandkanto, Nibelungkanto estas ~oj.

eposo Z La rakonta poezio: la romanoj estas prozaĵ ~oj.

* **Er.** 1^e Sufikso signifanta unu el la konsistigaj elementoj de tutaĵo: sabl~o Z, fajr~o Z, mon~o Z, neg~o Z, polv~o Z; hakado de ligno donas lign~ojn Z; el malgrandaj akv~oj (gutoj) fariĝas grandaj riveroj Z; de ŝafo senlana et lan~o taŭgos Z.

IIe Memstara samsignifa vortero: ~o. Peceto, elemento: ~eto da pano Z. Kp PARTO, GUTO, FLOKO, FRAGMENTO, PECETO, ATOMO. Dis~igi. Disigi en elementojn (Kp DISMEMBRIGI, ANALIZI).

ero Z, **erao.** Difinita epoko, de kiam oni komencas la kalkuladon de la jaroj; tempokalkulo, jarkalkulo: ~o de la Olimpiadoj, de la fondaĵo de Romo; kristana ~o; ~o de l' Hegiro.

erantido G. de ranunkolacoj (*eranthis*).

* **Erari** (ntr). 1 Deflankiĝi de la ĝusta vojo, perdi la ĝustan vojon: ne ~u sur la vojo; ni longe ~is en la arbaro; malsaĝeco de homo ~igas lian vojon Z; ~as for la penso al mia familia domo Z. Kp VACI. 2 Deflankiĝi de la vero, malĝuste opini: vi ~as, sinjoro; ~i en kalkulo, en gramatiko; nur tiu ne ~as, kiu neniam ion faras Z; la aspekto ~igis lin (Kp TROMPIGI, MALPRAVI). 3 Deflankiĝi de la moralaj devoj, peki: la ~inta filo. ~o. Malvera opinio, kaŭzita de nescio; malĝusta opinio; malkorektaĵo: pro ~o ne